

Porez na potrošnju – na što se plaća

287

Ministarstvo financija – Porezna uprava
Broj klase: 410-01/20-01/2083
Uredžbeni broj: 513-07-21-01-20-4
Zagreb, 09.10.2020.

Zaključno:

- vode, uključujući prirodne ili umjetne mineralne vode i gazirane vode, bez dodanog šećera ili drugih sladila niti aromatizirane; led i snijeg (tarifna oznaka KN 2201) te
- bezalkoholna pića sa 100% voća/povrća, a koja ne sadrže dodatne šećere, tvari za zaslađivanje i sladila, se ne smatraju bezalkoholnim pićima u smislu Zakona o posebnom porezu na kavu i bezalkoholna pića, dok se:

- vode, uključujući mineralne vode i gazirane vode, s dodanim šećerom ili drugim sladilima ili aromatizirane (tarifna oznaka KN 2202), npr. vode s okusom,
- gazirana pića, npr. Coca-Cola, Fanta, Red Bull (tarifna oznaka KN 2202) i
- ledeni čaj (tarifna oznaka KN 2202)

smatraju bezalkoholnim pićima u smislu Zakona o posebnom porezu na kavu i bezalkoholna pića.

Navedeno se na odgovarajući način primjenjuje i za potrebe utvrđivanja poreza na potrošnju, što znači da se porez na potrošnju plaća na potrošnju vode, uključujući mineralnu vodu i gaziranu vodu, s dodanim šećerom ili drugim sladilima ili aromatiziranu te na potrošnju gaziranih pića i ledenog čaja u ugostiteljskim objektima, dok se navedeni porez ne plaća na potrošnju vode, uključujući prirodnu ili umjetnu mineralnu vodu i gaziranu vodu, bez dodanog šećera ili drugih sladila niti aromatiziranu i na potrošnju bezalkoholnih pića sa 100% voća/povrća, koja ne sadrže dodatne šećere, tvari za zaslađivanje i sladila, u ugostiteljskim objektima.

Obračun poreza na potrošnju

288

Ministarstvo financija – Porezna uprava
Klasa: 410-01/20-01/2150
Ur. broj: 513-07-21-01-20-2
Zagreb, 10.11.2020.

Obratili ste nam se s upitom vezano za obračun poreza na potrošnju. Postavljate pitanje jesu li osnovica za obračun poreza na potrošnju i osnovica za obračun poreza na dodanu vrijednost jednake te tražite uputu kako postupiti ako osnovica za obračun poreza na potrošnju na računu nije dobro postavljena.

U nastavku dajemo odgovor.

Odredbom članka 22. Zakona o lokalnim porezima („Narodne novine“, br. 115/16. i 101/17.) propisano je da se na potrošnju alkoholnih pića (vinjak, rakiju i žestoka pića), prirodnih vina, specijalnih vina, piva i bezalkoholnih pića u ugostiteljskim objektima plaća porez na potrošnju. S obzirom na to da odredbama Zakona o lokalnim porezima nije propisano što se, u smislu navedenoga Zakona, smatra bezalkoholnim pićima, za primjenu i tumačenje Zakona o lokalnim porezima u tom dijelu primjenjuje se Zakon o posebnom porezu na kavu i bezalkoholna pića („Narodne novine“, br. 72/13., 121/19. i 22/20.).

Prema odredbi članka 23. stavka 2. Zakona o lokalnim porezima osnovicu poreza na potrošnju čini prodajna cijena pića koje se prodaju

u ugostiteljskim objektima, a na potrošnju kojega se plaća porez na potrošnju, u koju nije uključen porez na dodanu vrijednost.

Odredbama članka 33. stavka 1. Zakona o porezu na dodanu vrijednost („Narodne novine“, br. 73/13., 99/13., 148/13., 153/13., 143/14., 115/16., 106/18. i 121/19.) propisano je da se poreznom osnovicom pri isporuci dobara smatra naknada koju čini sve ono što je isporučitelj primio ili treba primiti od kupca ili neke druge osobe za te isporuke uključujući iznose subvencija koji su izravno povezani s cijenom isporučenih dobara ili usluga.

U slučaju da se u ugostiteljskim objektima uslužuju alkoholna pića (vinjak, rakija i žestoka pića), prirodna vina, specijalna vina, pivo i bezalkoholna pića, potrošnja kojih je oporeziva porezom na potrošnju, te da postoji obveza obračuna poreza na dodanu vrijednost (ako je davatelj usluge upisan u registar obveznika poreza na dodanu vrijednost), tada su osnovica za obračun poreza na potrošnju i osnovica za obračun poreza na dodanu vrijednost jednake.

Međutim, naglašavamo da se porezom na potrošnju ne oporezuje potrošnja svih pića koja se uslužuju u ugostiteljskim objektima (npr. porezom na potrošnju se ne oporezuje potrošnja bezalkoholnih pića sa 100% voća i/ili povrća koja ne sadrže dodatne šećere, tvari za zaslađivanje i sladila, potrošnja vode bez dodanog šećera ili drugih sladila, koja nije aromatizirana i sl.).

S obzirom na to da potrošnja određenih pića u ugostiteljskim objektima prema odredbama Zakona o lokalnim porezima nije oporeziva porezom na potrošnju, davatelj usluge, ako je upisan u registar obveznika poreza na dodanu vrijednost, na isporuku takvih pića ima samo obvezu obračuna poreza na dodanu vrijednost.

Nadalje, vezano za postupanje u slučaju kada osnovica za obračun poreza na potrošnju na računu nije dobro postavljena, odnosno kada se dogode bilo kakve pogreške i računi nisu ispravno dostavljeni u sustav fiskalizacije, naglašavamo kako se takvi neispravni računi ne storniraju nego je potrebno ispraviti pogrešku u softveru (ili naplatnom uređaju) tako da se pogreške više ne ponavljaju, zatim situaciju opisati kroz Interni akt (navesti detaljno što je pogrešno, koji računi i u kojem ukupnom iznosu) i s time upoznati nadležnog službenika Ministarstva financija, Porezne uprave.

Oporezivanje naslijeđenog novca iz inozemstva

289

Ministarstvo financija – Porezna uprava
Klasa: 410-16/22-01/3
Uredžbeni broj: 513-07-21-01-22-2
Zagreb, 20.09.2022.

Plaćanje poreza na nasljedstva i darove zasnovano je na teritorijalnom načelu, što znači da se porez na nasljedstva i darove plaća na gotov novac, novčane tražbine i vrijednosne papire (vrijednosnice) te na pokretnine (ako je pojedinačna tržišna vrijednost pokretnina na dan utvrđivanja porezne obveze veća od 50.000,00 kuna) koje su stečene na području Republike Hrvatske. Na nasljedstvo koje se nalazi u inozemstvu ne primjenjuju se odredbe Zakona o lokalnim porezima te, slijedom navedenoga, osobe koje naslijede novčana sredstva koja se nalaze na bankovnim računima ostavitelja u inozemnim bankama nisu obveznici plaćanja poreza na nasljedstva i darove u Republici Hrvatskoj.

Plaćanje poreza na kuće za odmor

290

Ministarstvo financija – Porezna uprava
Klasa: 410-15/22-01/13
Ur. broj: 513-07-21-01-22-2
Zagreb, 06.10.2022.

Porez na kuće za odmor plaćaju vlasnici kuća za odmor, a kriterij za utvrđivanje statusa kuće za odmor je njeno korištenje povremeno ili sezonski. Nekretnina koja služi vlasniku za stalno stanovanje ne podliježe plaćanju poreza na kuće za odmor. Međutim, prijava prebivališta na adresi nekretnine, kao ni činjenica da se radi o jedinjoj nekretnini u vlasništvu poreznog obveznika na području Republike Hrvatske, sama po sebi ne znači da se nekretnina koristi za stalno stanovanje, već je tu činjenicu potrebno dokazati i drugim odgovarajućim dokazima, sve u skladu s odredbom članka 88. stavka 1. točke 2. Općeg poreznog zakona (Nar. nov., br. 115/16 do 114/22) kojom je propisano da u poreznom postupku teret dokaza za činjenice koje smanjuju ili ukidaju porez snosi porezni obveznik.

Kuća za odmor koja se koristi za iznajmljivanje

291

Ministarstvo financija – Porezna uprava
Klasa: 410-15/22-01/14
Ur. broj: 513-07-21-01-22-2
Zagreb, 11.11.2022.

Činjenica da je netko obveznik plaćanja poreza na dohodak s osnove obavljanja djelatnosti iznajmljivanja nije od utjecaja na utvrđivanje statusa kuće za odmor, odnosno ona vlasnika kuće za odmor ne oslobađa plaćanja poreza na kuće za odmor. Ako vlasnik nekretnine nekretninu ili dio nekretnine koristi za iznajmljivanje tijekom cijele godine, ta nekretnina odnosno njen dio koji se koristi za iznajmljivanje tijekom cijele godine se ne može smatrati kućom za odmor u toj godini jer se ne koristi povremeno ili sezonski. Međutim, ako se nekretnina ili njen dio koristi za iznajmljivanje povremeno ili sezonski, a ostatak godine se ne koristi, onda se ta nekretnina smatra kućom za odmor u smislu ZLP-a te je njen vlasnik obveznik plaćanja poreza na kuće za odmor.

Zaključno, činjenica da je vlasnik nekretnine obveznik poreza na dohodak s osnove obavljanja djelatnosti iznajmljivanja sama po sebi nema utjecaja prilikom utvrđivanja radi li se o nekretnini koja se, u smislu ZLP-a, smatra kućom za odmor te je li njen vlasnik obveznik plaćanja poreza na kuće za odmor. Činjenicu da se nekretnina ne koristi povremeno ili sezonski nego da se koristi tijekom cijele godine, ili da se ne koristi nikako, potrebno je dokazati drugim odgovarajućim dokazima. Podsjećamo, prilikom provođenja postupka dokazivanja statusa kuće za odmor nadležno porezno tijelo u čijem

su djelokrugu poslovi utvrđivanja i naplate poreza na kuće za odmor na odgovarajući način primjenjuje odredbe Općeg poreznog zakona („Narodne novine, br. 115/16., 106/18., 121/19., 32/20., 42/20. i 114/22.; dalje u tekstu: OPZ). OPZ propisuje da je porezno tijelo dužno utvrđivati sve činjenice koje su bitne za donošenje zakonite i pravilne odluke, pri čemu je s jednakom pažnjom dužno utvrditi i one činjenice koje idu u prilog poreznog obveznika, te samo utvrđuje koje će se radnje u postupku poduzimati i u kojem opsegu. Pored navedenoga, OPZ propisuje i da u poreznom postupku teret dokaza za činjenice koje smanjuju ili ukidaju porez snosi porezni obveznik. Dakle, teret dokazivanja svih činjenica i okolnosti prema kojima se utvrđuje da se nekretnina ne koristi povremeno ili sezonski je na njenom vlasniku.

Kuća za odmor – iznajmljivanje turistima i plaćanje lokalnog poreza

292

Ministarstvo financija – Porezna uprava
Klasa: 410-01/19-01/1603
Ur.br: 513-07-21-01/19-2
Zagreb, 07.10.2019.

Dakle, porez na kuće za odmor plaćaju vlasnici kuća za odmor, a kriterij za utvrđivanje statusa kuće za odmor je njeno korištenje povremeno ili sezonski. Nekretnina koja služi vlasniku za stalno stanovanje ne podliježe plaćanju poreza na kuće za odmor. Međutim, naglašavamo kako prijava prebivališta na nekretnini nije odlučan dokaz da se ista koristi za stanovanje. U slučaju kada porezni obveznik na nekretnini ima formalno prijavljeno prebivalište, a trajno ne boravi u istoj, sama prijava prebivališta ne oduzima kući status kuće za odmor te ista podliježe plaćanju poreza na kuće za odmor.

Zaključno, porez na kuće za odmor plaćaju vlasnici kuća za odmor ako je jedinica lokalne samouprave na području koje se kuća nalazi iskoristila svoje pravo iz ZLP-a na uvođenje poreza na kuće za odmor. Činjenica da se kuća za odmor koristi za iznajmljivanje nije od utjecaja na utvrđivanje poreza na kuće za odmor.

Dakle, porez na kuće za odmor i porez na dohodak u paušalnom iznosu po osnovi djelatnosti iznajmljivanja stanova, soba i postelja putnicima i turistima te organiziranja kampova su dva različita poreza koji se utvrđuju s dvije različite osnove odnosno na temelju dva različita zakona jer porez na kuće za odmor utvrđuje se s osnove vlasništva kuće za odmor, a porez na dohodak u paušalnom iznosu s osnove obavljanja djelatnosti iznajmljivanja te Porezna uprava ne može postupati mimo zakonskih odredbi niti ima pravo provoditi diskrecijski postupak već primjenjuje iste odredbe propisane zakonima jednako za sve.

Bilješke
